

Bir İncininin Mucizesi

– Hasan Uyar · 27 Ağustos 2025

Bir fıdandım,
Susuz, nefessiz, köksüz
Sen dokundun,
Su verdin, nefes üfledin,
Sevgiyle ördün köklerimi.
Ve ben, gölgesine kavuşmuş bir ağaç oldum.
Söyle, gölgemin mucidi sen miydin?
Unutmuştum gülmeyi,
Raflara kaldırılmış bir eşya gibiydi yüzüm.
Toz, kir, keder kaplamıştı.
Ellerinle sildin,
Ve bir tebessümü alnıma işledin.
Söyle, gülüşümün mucidi sen miydin?
Yalnızlığı severdim,
Kalabalıklardan sakınırdım,
Düşüncelerimde bile yalnızlığı arardım.
Ama sen geldin
Ve yalnızlığımı öldürdün.
Söyle, ıssızlığımın katili sen miydin?
Neydin sen sahi?
Parçalar halinde serilmiş bütün kıymetler...
Altın dedim, elmas dedim,
Ama yanılmışım.
Meğer en nadide cevhermişsin.
Bir inci...
H.....a İnci.